

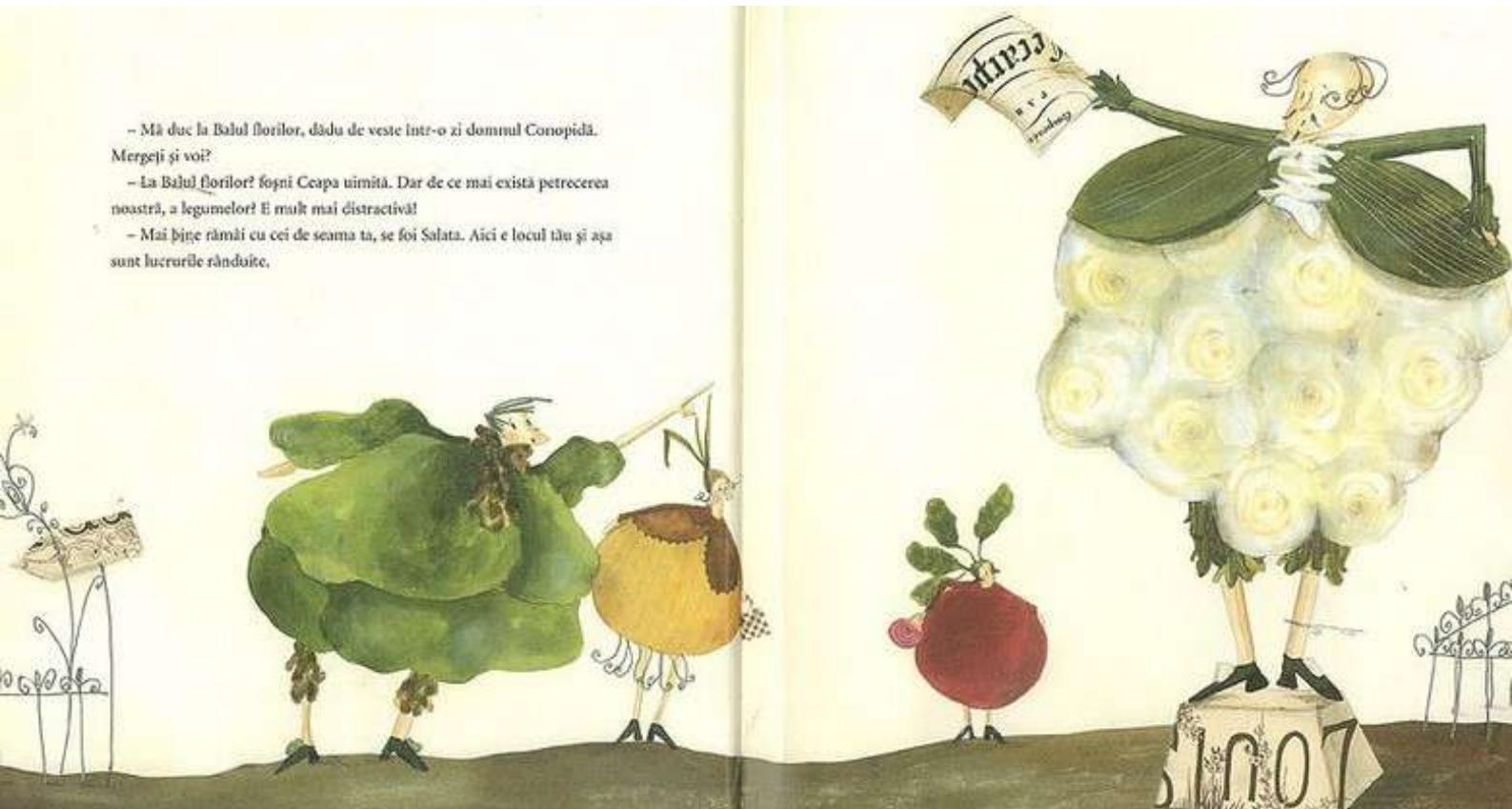
Balul florilor

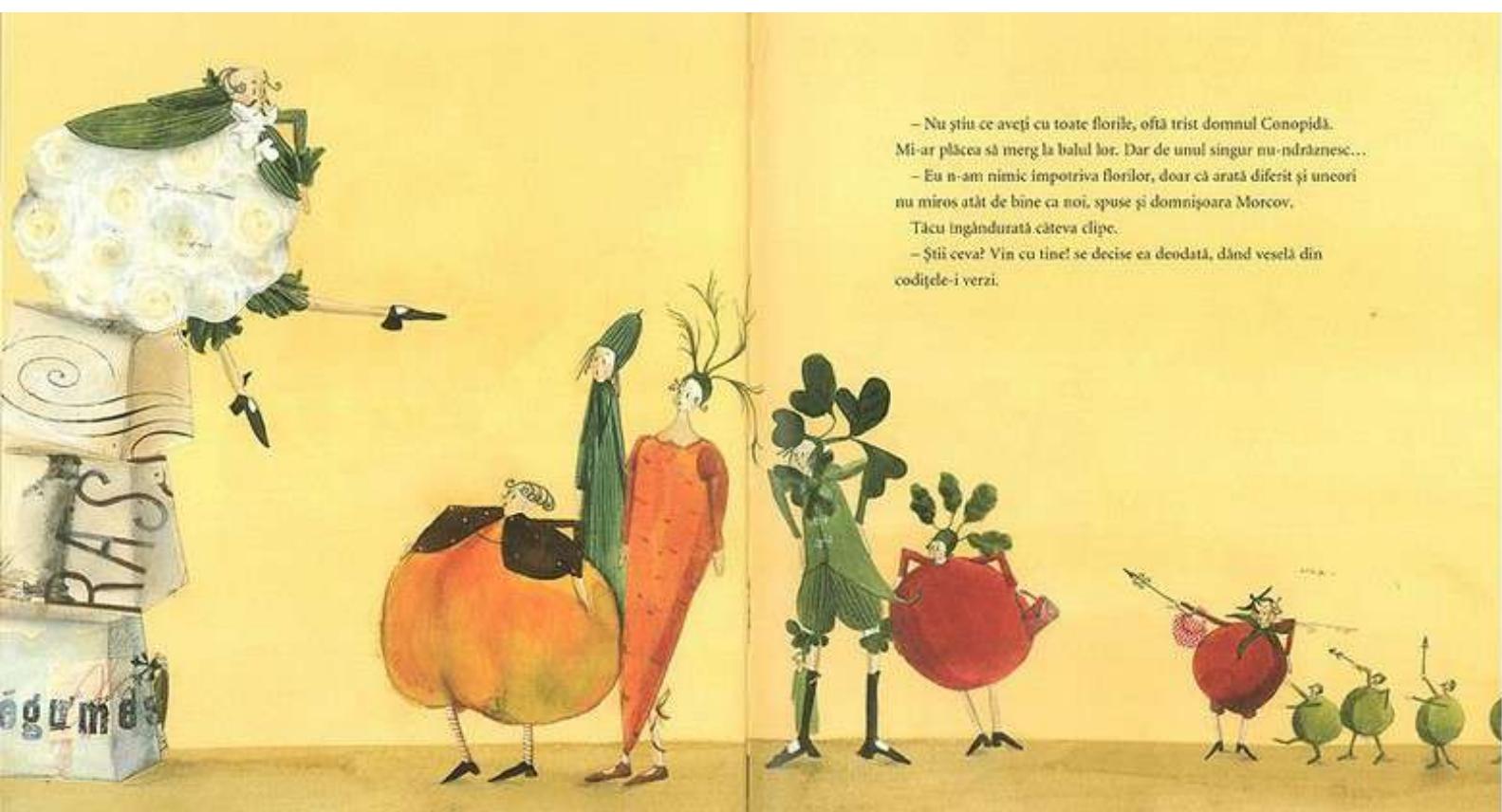

Sigrid Laube
Silke Leßler

— Mă duc la Balul florilor, dădu de veste într-o zi domnul Conopida.
Mergeji și voi?
— La Balul florilor? foșni Ceapa uimtită. Dar de ce mai există petrecerea
noastră, a legumelor? E mult mai distractivă!
— Mai bine rămăi cu cei de seama ta, se foi Salata. Aici e locul tău și așa
sunt lucrurile rânduite.

– Nu știu ce aveți cu toate florile, ofă trist domnul Conopidă.

Mi-ar plăcea să merg la balul lor. Dar de unul singur nu-mi drăzneș...

– Eu n-am nimic împotriva florilor, doar că arată diferit și uneori
nu miros stăt de bine ca noi, spuse și domnișoara Morcov.

Tăcu îngăndurată câteva clipe.

– Știi ceva? Vin cu tine! se decise ea deodată, dând veselă din
codițele-i verzi.

Se amestecără printre dansatori. O Brumărea elegantă se retrase grăbită din față lor. Fără să vrea, călcărată pe Iederă, care se întinse prea mult.

– De-ar fi măcar buruieni, medită Glicina, buruienile infloresc aproape ca noi. Apoi tăci uimtită.

Domenul Conopidă și domnișoara Morcov erau chiar în mijlocul ringului! Începură cu sâltărea Rumbă-a-boabeilor-de-fasole și sala se-nvioră brusc. Apoi Tangoul-castraveților îi cuceri pe toți, domnul Conopidă și domnișoara Morcov parcă pluteau... Iar la final, îndrăznețul Pepperoni-cha-cha-cha!

Domnișoara Morcov abia mai răsufla, dar îl urmase pas cu pas pe domnul Conopidă. Nu se-mpiedicaseră nici măcar o dată! Fără să vrea, florile izbucniră-n aplauze!

